

50
ОСТАЛ
ТАРНАВСЬКИЙ

ЖИТТЯ

ВІНОК
СОНЕТІВ

ВИДАВНИЦТВО
„КИЇВ“

Поезія

1. Слово о полку Ігореві: епос
2. М. Зеров — Catalepton — поезії
3. Є. Маланюк — Влада — поезії
4. О. Тарнавський — Життя — поезії

ЖИТЯ

ОСТАЛ
ТАРНАВСЬКИЙ

ЖИТТЯ

ВІНОК
СОНЕЛІВ

diasporiana.org.ua

Мистецьке оформлення
Якова Гніздовського

ВИДАВНИЦТВО „КИЇВ“ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ
1952

I.

ворець людину вивів на дорогу,
та не вказав, кудюю їй іти.
Зливало сонце золотом сади,
як ставила вона на землю ногу.

Як місяць засурмив золоторогом
над блискотливим дзеркалом води,
людина втомлена ішла туди,
ясного серця несучи тривогу.

Глуха зусюдів далечінь безмеж
у людське серце тугу лле, убоге.
Та зорі - свічарі для мандрівця,

мов музика струнка із ранніх веж,
людину знову кличуть на дорогу,
що без початку і що без кінця.

II.

Що без початку і що без кінця,
того лишень частинку бачить дано.
І як же людським розумом доглянуть
усі великі замисли Творця?

У молитвах побожного жерця,
який в екстазі зустрічає ранок,
людина вірить в привид і в оману,
що створена уявою мистця.

А сонце далі розцвітає в квітах
і вітер далі кучерявить ліс...
І як маленьку вість дістати звідтам,
звідкіль нам вітер свіжий поклик ніс,
нашіптуючи про чудні місця...
Куди і відкіля дорога ця?

III.

Куди і відкіля дорога ця,
що нас Творець на неї рано вивів,
і як знайти - пізнати світ правдивий
з-за обрїю земного городця?

Шукаємо у книгах мудреця,
у телескопу й мікроскопу скливі,
в ясного серця музиці тужливій
дороги, що провадить до Творця.

Яке призначення твоє, людино,
що станула - задивлена у всесвіт,
що тужиш до незнаного, чудного?

Цей світ, як чудо, ти - його частина:
і як же жити в світі тїм чудеснім?
Де шлях до дому вічного, ясного?

IV.

Де шлях до дому вічного, ясного,
коли лиш гостем нам судилось тут
перебрести земну коротку путь
і не дійти ніколи до порога

Твого храму мудрости стрункого,
куди невпинно крізь віки ідуть
мандрівники - складаючи свій труд
на вітарі свого Творця і Бога.

Скажи ж нам, Всемогутній, хто є Ти,
чи шепіт серця, чи важкі світи?
Пощо нас вивів Ти в земну дорогу?

Світи безмеж пливуть акордом дужим,
і станула людина й серце тужить...
Та ради і поради нівідкого.

V.

Ша ради і поради нівідкого.
В твердих долонях вигини чепіг:
людина оре власний переліг
серед полів, розкинутих розлого,
де на вершках піднебних, синіх щогол,
розвеселіле сонце сипле сміх.
У втомі падає людина з ніг,
та ширше скибу загорта що-мога.
Твій дім дочасний - цей масив землі,
з якої вийшла ти й куди повернеш,
звідкіль випорпуєш насущний хліб,
зросивши потом плодовиті стерні,
людино, що працюєш без кінця
серед свого земного городця.

VI.

Серед свого земного городця
живе людина у щоденній праці,
за нею світу ясного не бачить
ні шляху, що провадить до Творця.

Для вбогого, малого буханця,
що наче „бути, чи не бути“ значить,
у днях незмінної журби й невдачі -
під рівний звук воєнного гудця

людина йде походом проти світа:
і в дужанні стихій знаходить міць,
що в серці родиться, мов гордість скрита,

і змушує слабих упасти ниць,
щоб їм читати наказні слівця -
чоло прибравши в золото вінця.

VII.

Чоло прибравши в золото вінця,
що став за символ володіння й сили,
людина жде поклону від безсилих,
щоб уподібнитися до Творця.

Куди тебе провадить влада ця,
коли життя коротке і безкриле
і все, що людські руки й ум створили,
іде до невідхильного кінця?

Прив'язана до марности земної,
людина в гаданій пишноті йде
і світом управляє в неспокої,

завіривши безсмертності. Проте,
щоб володіння боронить земного,
вона дає закон добра і злого.

VIII.

Вона дає закон добра і злого -
не знаючи, де зло і де добро;
щоб скинути злочинности тавро,
у серця правди спитує свого.

Котрі закони справжні, дані Богом,
де мудрости найвищої ядро?
Вона в Христа, у Канта, у Дідро
вказівників шукає на дорогу.

І правом захищає власну путь
до задоволення, до добробуту
і світу оздобляє каламуть

в надуману естетику, набуту.
Ступаючи все вгору у просторі,
вона підносить зір туди, де зорі.

ІХ.

Вона підносить зір туди, де зорі -
неначе книга про світів буття,
де мчать сонця в далінь без вороття
у безосязну голубінь просторів.

Стоїть людина і безмежжя зорить:
Яка таємна глибина життя!
І чи не ласка благодать чуття,
що обіймає далі неозорі?

Там вічність - замість змінности хвилини,
нескінченість - не дробина кришин,
там мудрости Творцевої закони

рахують світу рухи колові
і в послуху могутніх сонць корони
освічують безмежжя світові.

Х.

Освічують безмежжя світові
далеких зір заквітчані намиста
і славу проголошують врочисто
Творцеві за діла Його нові.

Яка велична сила у Тобі,
що слухає Тебе далінь кулиста
безмежності і вічності - і сніш Ти
у непомітнім атома кружві.

Ти невмовкаючий законний рух
і ми — лиш витвір змін отого руху,
що розділя матерію та дух,

і лучить знов матерію із духом.
Людина стежить рухи життєві
й порядок світу творить в голові.

ХІ.

Лорядок світу творить в голові
людина з мислю дорівнять Творцеві
і ставить пам'ятник собі крицевий
на днів своїх відміреній жорстві.

Наслідує його прикмети дві:
творити й нищити стани життєві.
Схвильована, вона питає: де він -
закон, що гонить маси світові?

О, людська думко, що повернеш знову
до первнів у землі: піди і глянь!
Тобі призначено шукань дорогу,

бо відкриття - це смерть. У книзі знань
людина пізнає Того, хто творить,
і голову схиляє у покорі.

XII.

1 голову схиляє у покорі
людина перед величчю світів.
Є вічність без просторів, без віків
і шлях, що йде до вічності - між зорі.

Вслухається, як просторинь говорить,
як серце гомонить свій тихий спів,
де силу чарівну Творець посів:
безмежжям править - лад у серці творить.

І не шукати нам Його сліду -
Він сам веде нас, живучи між нами:
ми з Нього вийшли у земну ходу,

до Нього вернемося ще за дня ми.
Лунає всесвітом хвала Творця
із співом, що несуть його серця.

ХІІІ.

1 з співом, що несуть його серця,
нам проминає час земний, манливий -
і думки людської химерні зриви,
як самоцвітний відблиск камінця.

Чи там, де квітнуть золотом сонця,
що світло шлють усім майбутнім дивам,
життя існує більш ясне, правдиве,
ніж те, яке дала нам дійсність ця?

Та нам призначено земний цей простір,
та нам дано лиш випадковим гостем
пройти межу земного городця.

Немов розспівана чудесна ліра,
якій Творець свої пісні завірив,
людина йде - задивлена в Творця.

XIV.

Людина йде - задивлена в Творця,
зриваючися летом поза хмари,
і в глибині душі жадливо марить
про вічність без почину, без кінця.

Серед свого земного городця
життя сприйма, як ласку і як кару,
і сповива його лелітним чаром
думок, що їх запалюють сонця.

Це Ти її привів у храм чудесний:
мале кільце у вічності буття,
як витвір серця й розуму Твогого.

Твоєю мислю віддихає всесвіт...
У змінності безстримного життя
Творець людину вивів на дорогу.

МАГІСТРАЛ

Пворець людину вивів на дорогу,
що без початку і що без кінця.
Куди і відкіля дорога ця,
де шлях до дому вічного, ясного?

Та ради і поради нівідкого.
Серед свого земного городця,
чоло прибравши в золото вінця,
вона дає закон добра і злого.

Вона підносить зір туди, де зорі
освічують безмежжя світові,
порядок світу творить в голові
і голову схиляє у покорі.
Із співом, що несуть його серця,
людина йде - задивлена в Творця.

З М І С Т

	ст.
Сонет I.	7
Сонет II.	8
Сонет III.	9
Сонет IV.	10
Сонет V.	11
Сонет VI.	12
Сонет VII.	13
Сонет VIII.	14
Сонет IX.	15
Сонет X.	16
Сонет XI.	17
Сонет XII.	18
Сонет XIII.	19
Сонет XIV.	20
Магістрал.	21

**ВИДАВНИЦТВО
„КИЇВ“**

Повісті

1. Л. Оленко — Зелен
дні, повість
2. Б. Полянч — Гене
рал W, повість
3. І. Марська — Буря
над Львовом, повість
(в друку)
4. З. Тулуб — Людоло-
ви, повість (готуєть-
ся до друку)

ВВО
КИТВ

0600779

300

ВВО
КИТВ